

Emerging Frameworks: A Systematic Review of Publishers' Policies for Generative AI in Medical Sciences Research

Behnaz Pouriayevali¹ (M.S.), Asghar Ehteshami^{2*} (Ph.D.)

¹ Ph.D. Candidate in Health Information Management, School of Management and Medical Informatics, Isfahan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran

² Associate Professor, Health Information Technology Research Center, Isfahan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran; Department of Health Information Technology and Management, School of Management and Medical Informatics, Isfahan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran

 [10.18502/payavard.v20i2.22817](https://doi.org/10.18502/payavard.v20i2.22817)

Abstract

Received: 14 Dec. 2025

Accepted: 10 May. 2026

Background and Aim: The rapid integration of generative AI into scientific research has transformed scholarly publishing, creating an urgent need for transparent, operational policies. This systematic review aimed to map current policies of major publishers regarding generative AI, identify points of consensus and implementation gaps, assess the quality of existing guidelines, and provide evidence-based recommendations for responsible technology integration.

Materials and Methods: This systematic review was conducted following PRISMA 2020 guidelines. A comprehensive search was performed in PubMed, Scopus, and Web of Science (January 2023 to December 2024). Additionally, a manual gray literature search was conducted on the websites of 10 major publishers (Elsevier, Springer Nature, Wiley, Taylor & Francis, SAGE, Oxford University Press, Cambridge University Press, BMJ, JAMA Network, and The Lancet) and key organizations (COPE, ICMJE, WAME). Two independent reviewers performed study selection using Rayyan software. Extracted data were synthesized using thematic analysis (Braun & Clarke's framework) and quantitative content analysis. Policy document quality was assessed using a structured checklist based on three criteria—clarity, Specificity, and comprehensiveness—measured on a 3-point Likert scale by two independent evaluators.

Results: This systematic review examined 28 studies, including 17 policy documents from 10 major academic publishers and 11 analytical articles published between 2023 and 2024. Regarding policy documents from publishers, key findings revealed a global consensus (100%) prohibiting AI authorship. However, significant implementation gaps were observed: 9 out of 10 publishers require mandatory AI disclosure (Oxford University Press recommends voluntary disclosure only). All publishers permit AI use for language editing, but only 4 publishers (40%) allow it for ideation. Only 3 publishers (30%) provide specific guidelines for AI use in peer review. Additionally, only 3 publishers (30%) mention detection mechanisms, and 1 publisher (10%) addresses consequences for policy violations. Thematic analysis of policy documents revealed four main themes: "ethical consensus on foundational principles," "operational diversity in implementation requirements," "policy gap in key areas," and "quality and clarity of policy documents." Quality assessment showed that 64.7% of policies were rated high in clarity, but Specificity (47.1%) and comprehensiveness (41.2%) remained suboptimal.

Regarding analytical articles, the reviewed studies consistently emphasized several critical themes: first, the urgent need for harmonized and operational AI policies across publishers; second, concerns about the lack of transparency and accountability in AI-assisted writing; third, the ethical challenges of AI authorship and the importance of maintaining human responsibility for research integrity.

Conclusion: While a strong ethical consensus exists on core principles (particularly AI authorship prohibition), a profound gap remains between stated principles and implementation mechanisms. The development of harmonized, evidence-based, and operationally detailed frameworks—including mandatory detailed disclosure, peer review guidance, and oversight mechanisms—is an urgent necessity to safeguard research integrity in the AI era.

Keywords: Generative AI, Scientific Publishing, Research Integrity, Publication Ethics, Publishing Policy, Systematic Review

Journal of Payavard Salamat

Vol. 20, No. 2; Jun. 2026: 132-143

چارچوب‌های نوپدید: مروری نظام‌مند بر سیاست‌های ناشران در قبال هوش مصنوعی مولد در پژوهش‌های علوم پزشکی

بهناز پوریایولی^۱، اصغر احتشامی^{۲*}

چکیده

زمینه و هدف: ادغام سریع هوش مصنوعی مولد در پژوهش علمی، نشر دانشگاهی را دگرگون ساخته و ضرورت سیاست‌های شفاف و عملیاتی را آشکار کرده است. این مرور نظام‌مند با هدف ترسیم سیاست‌های کنونی ناشران در قبال هوش مصنوعی مولد، شناسایی اجماع‌ها و شکاف‌های اجرایی، ارزیابی کیفیت دستورالعمل‌ها و ارائه توصیه‌های مبتنی بر شواهد انجام شد. روش بررسی: این مطالعه مطابق با PRISMA ۲۰۲۰ انجام شد. جستجو در Scopus، PubMed و Web of Science (ژانویه ۲۰۲۳ تا دسامبر ۲۰۲۴) و نیز وبسایت‌های ۱۰ ناشر بزرگ (Francis, SAGE, Oxford University Press, Elsevier, Springer Nature, Wiley, Taylor) و مستقل مطالعات را با Rayyan غربالگری کردند. داده‌ها با تحلیل موضوعی (Clarke و Braun) و تحلیل محتوای کمی ترکیب شدند. کیفیت اسناد با چک‌لیستی بر اساس سه معیار وضوح، ویژگی و جامعیت (مقیاس لیکرت سه‌درجه‌ای) توسط دو ارزیاب مستقل سنجیده شد. یافته‌ها: این مرور، ۲۸ مطالعه (شامل ۱۷ سند سیاستی از ۱۰ ناشر بزرگ علمی و ۱۱ مقاله تحلیلی) را در بازه ۲۰۲۴-۲۰۲۳ بررسی کرد. در رابطه با اسناد سیاستی ناشران، یافته‌های کلیدی نشان داد که اتفاق نظر جهانی (۱۰۰٪) در ممنوعیت اعطای حق تألیف به هوش مصنوعی وجود دارد. با این حال، شکاف عملیاتی چشمگیری مشاهده شد: ۹ ناشر از ۱۰ ناشر افشا را الزامی می‌دانند (فقط انتشارات دانشگاه آکسفورد داوطلبانه). همه ناشران استفاده از هوش مصنوعی در ویرایش زبان را مجاز شمرده‌اند، اما تنها ۴ ناشر (۴۰٪) آن را در ایده‌پردازی مجاز می‌دانند. فقط ۳ ناشر (۳۰٪) دستورالعمل برای داوری همتا، ۳ ناشر (۳۰٪) مکانیسم‌های تشخیص، و ۱ ناشر (۱۰٪) عواقب تخلف را ذکر کرده‌اند. ارزیابی کیفیت: ۶۴/۷٪ از سیاست‌ها از نظر وضوح در سطح بالا، اما ویژگی (۴۷/۱٪) و جامعیت (۴۱/۲٪) در سطح پایین‌تری قرار دارند. تحلیل موضوعی اسناد سیاستی منجر به شناسایی چهار تم اصلی شد: «اجماع اخلاقی در اصول بنیادین»، «تنوع عملیاتی در الزامات اجرایی»، «شکاف سیاستی در حوزه‌های کلیدی» و «کیفیت و وضوح اسناد سیاستی». در رابطه با مقالات تحلیلی، مطالعات مورد بررسی به‌طور مستمر بر چند محور کلیدی تأکید کرده‌اند: نخست، ضرورت فوری تدوین سیاست‌های هماهنگ و عملیاتی در میان ناشران؛ دوم، نگرانی از فقدان شفافیت و پاسخ‌گویی در نگارش با کمک هوش مصنوعی؛ سوم، چالش‌های اخلاقی حق تألیف هوش مصنوعی و اهمیت حفظ مسئولیت انسانی در قبال صداقت پژوهش. نتیجه‌گیری: اگرچه اجماع اخلاقی قوی بر اصول بنیادین (به‌ویژه ممنوعیت حق تألیف هوش مصنوعی) وجود دارد، شکاف عمیقی بین اصول اعلام‌شده و سازوکارهای اجرایی به چشم می‌خورد. تدوین چارچوب‌های هماهنگ، مبتنی بر شواهد و دارای جزئیات عملیاتی-شامل افشای اجباری و دقیق، راهنمایی برای داوری و مکانیسم‌های نظارتی- برای حفظ صداقت پژوهش در عصر هوش مصنوعی یک ضرورت فوری است.

واژه‌های کلیدی: هوش مصنوعی مولد، نشر علمی، صداقت در پژوهش، اخلاق نشر، سیاست در انتشار، مرور نظام‌مند

دریافت مقاله: ۱۴۰۴/۹/۲۳
پذیرش مقاله: ۱۴۰۵/۲/۲۰

* نویسنده مسئول:

اصغر احتشامی؛

دانشکده مدیریت و اطلاع‌رسانی پزشکی
دانشگاه علوم پزشکی اصفهان

Email:
ehteshami@mng.mui.ac.ir

doi 10.18502/payavard.v20i2.22817

۱ دانشجوی دکتری مدیریت اطلاعات سلامت، دانشکده مدیریت و اطلاع‌رسانی پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، اصفهان، ایران

۲ دانشیار مرکز تحقیقات فناوری اطلاعات سلامت، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، اصفهان، ایران؛ گروه مدیریت و فناوری اطلاعات سلامت، دانشکده مدیریت و اطلاع‌رسانی پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، اصفهان، ایران

مقدمه

پیدایش هوش مصنوعی مولد که با ظهور مدل‌های زبانی بزرگ مانند ChatGPT، Gemini و Claude شتابی چشمگیر یافته، بنیاد پژوهش و انتشارات علمی را دگرگون کرده است. این فناوری‌ها ظرفیتی بی‌سابقه برای افزایش کارایی پژوهشگران ارایه می‌دهند و می‌توانند در گام‌هایی همچون مرور ادبیات، نگارش پیش‌نویس، تحلیل داده‌ها و حتی فرایند داوری به کار گرفته شوند. با این حال، این ادغام سریع و گسترده، پرسش‌های بنیادین اخلاقی و معرفت‌شناختی در مورد مؤلفه‌هایی مانند نویسندگی، پاسخ‌گویی و حفظ اعتبار سابقه‌ی علمی به همراه آورده است (۱ و ۲).

در ادامه‌ی این تحول، مسئله‌ی اصلی، واکنش ناهماهنگ و گاه متناقض ناشران علمی در برابر این دگرگونی فناورانه است. اگرچه روندی جهانی برای ممنوعیت ثبت هوش مصنوعی به عنوان نویسنده در حال شکل‌گیری است، اما در دیگر حوزه‌های کلیدی مانند الزام به افشا، تعیین حدود استفاده‌های مجاز و ارایه‌ی راهنمای مشخص برای به کارگیری هوش مصنوعی در فرایند داوری، شاهد تنوع و اختلاف نظر چشمگیری میان سیاست‌هاست (۳). برای نمونه، برخی ناشران افشای دقیق نحوه و حدود استفاده از هوش مصنوعی را در بخش روش‌شناسی مقاله الزامی می‌کنند، حال آن‌که برخی دیگر تنها به ذکر داوطلبانه‌ی آن در بخش سپاس‌گزاری بسنده می‌کنند. این ناهمگونی، سردرگمی و ابهامی گسترده برای نویسندگان، داوران و سردبیران به همراه آورده است (۴).

پیامد تداوم این رویکرد پراکنده، افزایش خطر استفاده‌ی اعلام‌نشده از این ابزارهاست که می‌تواند به عواقبی جدی مانند استنادهای ساختگی، تکرار و انتشار سوگیری‌های الگوریتمی و در نهایت، کاهش شدید اعتماد عمومی به پژوهش‌های منتشر شده بینجامد. این ریسک به‌ویژه در حوزه‌های حساس و وابسته به داده مانند علوم زیست‌پزشکی و سلامت، ابعاد نگران‌کننده‌ای پیدا می‌کند (۵ و ۶).

با توجه به این چالش‌ها، تدوین دستورالعمل‌های هم‌ساز، روشن و مبتنی بر شواهد یک ضرورت فوری است. مزایای چنین اقدامی چندجانبه خواهد بود: حفظ تمامیت و اعتبار پژوهش، تضمین شفافیت و امکان تکرار آن، و در عین حال، فراهم آوردن بستری امن برای بهره‌گیری جامعه‌ی علمی از قابلیت‌های مثبت هوش مصنوعی - مانند کاهش شکاف‌های زبانی و افزایش شمولیت پژوهشی - بدون آن‌که پایبندی به استانداردهای اخلاقی قربانی شود (۷). از منظر شناخت‌شناسی (اپیستمولوژی)، این پدیده‌ی نوظهور، بازنگری در مفاهیمی

مانند «حق تألیف» را ناگزیر می‌سازد (۷).

ضرورت انجام این مطالعه در ادبیات پژوهشی اخیر به وضوح مورد تأکید قرار گرفته است. تحلیل Stokel-Walker و Van-Noorden (۴) نشان می‌دهد که تا سال ۲۰۲۴، تنها اقلیتی از ناشران بزرگ از سیاست‌های صریح برخوردار بوده‌اند. Watson و همکاران (۳) نیز استدلال می‌کنند که هوش مصنوعی مولد مفهوم سنتی نویسندگی را به چالش می‌کشد. افزون بر این، کمیته بین‌المللی اخلاق نشر (COPE) به صراحت اعلام کرده که ابزارهای هوش مصنوعی، واجد شرایط نویسنده محسوب نمی‌شوند (۸ و ۹).

از این‌رو، این مرور نظام‌مند در پی پاسخ به این سوال است: سیاست‌های ناشران بزرگ علمی در قبال هوش مصنوعی مولد چیست و این سیاست‌ها تا چه اندازه از انسجام، شفافیت و جامعیت عملیاتی برخوردارند؟ هدف اصلی، تحلیل و تلفیق این سیاست‌ها و ارایه چارچوبی منسجم برای ادغام مسئولانه‌ی این فناوری در چرخه‌ی انتشارات علمی است.

روش بررسی

• استراتژی جستجو و منابع اطلاعاتی

این بررسی سیستماتیک مطابق با دستورالعمل‌های PRISMA ۲۰۲۰ (۱۰) انجام شد. جستجوی جامعی در سه پایگاه داده الکترونیکی - PubMed/MEDLINE، Scopus و Web of Science - برای دوره ژانویه ۲۰۲۳ تا دسامبر ۲۰۲۴ با استفاده از یک استراتژی جستجو که کلمات کلیدی و عملگرهای بولین را ترکیب می‌کرد، انجام شد:

“generative AI” OR “generative artificial intelligence” OR “large language model*” OR LLM* OR “GPT*” OR “Generative Pre-trained Transformer*” OR ChatGPT OR Gemini OR Claude OR “Bard” OR “Copilot” OR “text generation” OR “multimodal model*” OR “large multimodal model*” AND (“publish* policy” OR “authorship” OR “research integrity” OR “scientific writing” OR “academic writing” OR “research writing” OR “publication* ethics” OR “editorial policy” OR “journal policy” OR “scholarly communication”) AND (“scientific publisher*” OR “journal*” OR “scholarly publishing” OR “academic publisher*”)

استراتژی جستجوی دقیق و تنظیم‌شده برای هر پایگاه داده و تعداد نتایج اولیه بازیابی‌شده از هر منبع، در جدول ۱ ارائه شده است.

جدول ۱: جدول استراتژی جستجو و نتایج بازیابی اولیه در هر پایگاه داده (تا تاریخ ۳۰ دسامبر ۲۰۲۴)

تعداد نتایج بازیابی‌شده	استراتژی جستجوی تنظیم‌شده (با قالب خاص هر پایگاه)	پایگاه داده / منبع
۱۲۰	(“generative AI”[Title/Abstract] OR “generative artificial intelligence”[Title/Abstract] OR “large language model*”[Title/Abstract] OR LLM*[Title/Abstract] OR “GPT*”[Title/Abstract] OR “Generative Pre-trained Transformer*”[Title/Abstract] OR ChatGPT[Title/Abstract] OR Gemini[Title/Abstract] OR Claude[Title/Abstract] OR “Bard”[Title/Abstract] OR “Copilot”[Title/Abstract] OR “text generation”[Title/Abstract] OR “multimodal model*”[Title/Abstract] OR “large multimodal model*”[Title/Abstract]) AND (“publish* policy”[Title/Abstract] OR “authorship”[Title/Abstract] OR “research integrity”[Title/Abstract] OR “scientific writing”[Title/Abstract] OR “academic writing”[Title/Abstract] OR “research writing”[Title/Abstract] OR “publication* ethics”[Title/Abstract] OR “editorial policy”[Title/Abstract] OR “journal policy”[Title/Abstract] OR “scholarly communication”[Title/Abstract]) AND (“scientific publisher*”[Title/Abstract] OR “journal*”[Title/Abstract] OR “scholarly publishing”[Title/Abstract] OR “academic publisher*”[Title/Abstract]) (TITLE-ABS-KEY (“generative AI” OR “generative artificial intelligence” OR “large language model*” OR LLM* OR “GPT*” OR “Generative Pre-trained Transformer*” OR ChatGPT OR Gemini OR Claude OR “Bard” OR “Copilot” OR “text generation” OR “multimodal model*” OR “large multimodal model*”) AND TITLE-ABS-KEY (“publish* policy” OR authorship OR “research integrity” OR “scientific writing” OR “academic writing” OR “research writing” OR “publication* ethics” OR “editorial policy” OR “journal policy” OR “scholarly communication”) AND TITLE-ABS-KEY (“scientific publisher*” OR journal* OR “scholarly publishing” OR “academic publisher*”))	PubMed/MEDLINE
۸۰	TS=(“generative AI” OR “generative artificial intelligence” OR “large language model*” OR LLM* OR “GPT*” OR “Generative Pre-trained Transformer*” OR ChatGPT OR Gemini OR Claude OR “Bard” OR “Copilot” OR “text generation” OR “multimodal model*” OR “large multimodal model*”) AND TITLE-ABS-KEY (“publish* policy” OR authorship OR “research integrity” OR “scientific writing” OR “academic writing” OR “research writing” OR “publication* ethics” OR “editorial policy” OR “journal policy” OR “scholarly communication”) AND TITLE-ABS-KEY (“scientific publisher*” OR journal* OR “scholarly publishing” OR “academic publisher*”))	Scopus
۳۰	TS=(“generative AI” OR “generative artificial intelligence” OR “large language model*” OR LLM* OR “GPT*” OR “Generative Pre-trained Transformer*” OR ChatGPT OR Gemini OR Claude OR “Bard” OR “Copilot” OR “text generation” OR “multimodal model*” OR “large multimodal model*”) AND (“publish* policy” OR authorship OR “research integrity” OR “scientific writing” OR “academic writing” OR “research writing” OR “publication* ethics” OR “editorial policy” OR “journal policy” OR “scholarly communication”) AND (“scientific publisher*” OR journal* OR “scholarly publishing” OR “academic publisher*”))	Web of Science
۱۳	جستجوی دستی در صفحات سیاست‌های ناشران اصلی SAGE, Taylor & Francis, Wiley, Springer Nature, Elsevier, WAME, JCMJE, COPE و سازمان‌های مرجع The Lancet, JAMA Network, BMJ, Cambridge UP, Oxford UP	جستجوی دستی (وب‌سایت ناشران)
۲۴۳	جمع کل (قبل از حذف تکراری‌ها)	

- **جستجوی منابع خاکستری**
۱. به بحث در مورد سیاست‌ها یا دستورالعمل‌های مرتبط با هوش مصنوعی به‌منظور استخراج بیانی‌های سیاستی منتشر شده بین سال‌های ۲۰۲۳-۲۰۲۴، وب‌سایت‌های ناشران اصلی Elsevier (۱۱)، Springer Nature (۱۲)، Wiley (۱۳)، Taylor و Francis (۷)، SAGE (۱۴)، Oxford UP (۱۵)، JAMA Network (۱۸)، BMJ (۱۷)، Cambridge UP (۱۶)، The Lancet (۱۹)، سازمان‌ها (۱۰) و WAME, JCMJE, COPE (۲۰) به‌صورت دستی بررسی گردید.
- **معیارهای واجد شرایط بودن**
- معیارهای ورود به این مرور به‌گونه‌ای تعریف شد که مطالعات واجد شرایط می‌باشد:
۱. به بحث در مورد سیاست‌ها یا دستورالعمل‌های مرتبط با هوش مصنوعی مولد در حوزه‌ی انتشارات علمی پرداخته باشند.
۲. به شکل مقاله‌ی داوری‌شده‌ی همتا یا بیانی‌ی رسمی سیاست‌گذاری منتشر شده باشند.
۳. در بازه‌ی زمانی ۲۰۲۳ تا ۲۰۲۴ و به زبان انگلیسی در دسترس قرار گرفته باشند.
- معیارهای خروج نیز حذف مطالعاتی را شامل می‌شد که مقالاتی صرفاً فنی در مورد هوش مصنوعی (برای تمرکز بر جنبه‌های نشر) بودند یا محتوا و انتشارات تکراری داشتند.

• فرایند انتخاب مطالعه

فرایند انتخاب نهایی مطالعات به‌صورت مستقل توسط دو داور انجام گرفت.

این دو داور، عناوین، چکیده‌ها و در نهایت متون کامل مقالات را با استفاده از نرم‌افزار تخصصی Rayyan غربالگری و ارزیابی کردند. هرگونه اختلاف نظر میان آن‌ها ابتدا از طریق بحث و تلاش برای رسیدن به اجماع حل و فصل می‌شد و در صورت تداوم اختلاف، داور سوم به عنوان حل کننده‌ی نهایی وارد فرایند می‌شد.

• استخراج و ترکیب داده‌ها

استخراج داده‌ها با استفاده از یک فرم استاندارد از پیش طراحی شده انجام شد که شامل اطلاعاتی بود، مانند: هویت ناشر/نویسنده، تاریخ انتشار، اجزای اصلی سیاست، کاربردهای مجاز و ممنوع، الزامات افشا، و سازوکارهای اجرایی و نظارتی. برای شناسایی الگوها و مضامین مشترک در اسناد سیاستی، از روش تحلیل موضوعی با رویکرد استقرایی و براساس الگوی شش مرحله‌ای Braun و Clarke (۲۰۰۶) (۲۱) استفاده شد. این روش امکان می‌دهد تا فراتر از توصیف صرف، به درکی عمیق‌تر از رویکردهای ناشران نسبت به هوش مصنوعی مولد دست یافت. فرایند تحلیل با مشارکت دو پژوهشگر و طی چندین جلسه کاری انجام گرفت. ابتدا هر دو پژوهشگر به صورت مستقل تمامی ۱۷ سند سیاستی و ۱۱ مقاله تحلیلی را چندین بار مطالعه کرده و نکات مهم را یادداشت نمودند. سپس در جلسات مشترک، برداشت‌های خود را مقایسه و درباره کدهای اولیه بحث کردند. برای مثال، عبارت تکراری "AI cannot be an author" که در اکثر اسناد مشاهده می‌شد، به کد «ممنوعیت نویسندگی» تبدیل گردید.

در مرحله بعد، کدهای مشابه در دسته‌های بزرگ‌تر سازمان‌دهی شدند. این دسته‌بندی طی چندین نوبت بحث و تبادل نظر بین دو پژوهشگر انجام گرفت و در مواردی که اختلاف نظر وجود داشت، پژوهشگران با استدلال و گفتگو به توافق نهایی رسیدند. بازبینی تم‌ها با بررسی مجدد کدها و اطمینان از انسجام درونی آن‌ها انجام شد. در مرحله‌ی تعریف تم‌ها نیز برای هریک شرح دقیقی تهیه گردید.

در پایان این فرایند پس از چندین جلسه بحث و بررسی در نهایت، چهار تم اصلی پدیدار شد که هر یک نمایانگر جنبه‌ای از سیاست‌های ناشران در قبال هوش مصنوعی مولد است. این تم‌ها شامل «اجماع اخلاقی در اصول بنیادین»، «تنوع عملیاتی در الزامات اجرایی»، «شکاف سیاستی در حوزه‌های کلیدی» و «کیفیت و وضوح اسناد سیاستی» هستند که در بخش نتایج به تفصیل ارائه شده‌اند. هم‌زمان، برای داده‌های ساختاریافته (مانند فراوانی الزامات افشا) از تحلیل محتوای کمی استفاده شد. درصد و فراوانی هر عنصر سیاستی محاسبه و در

جداول مربوط ارائه گردید.

در نهایت، یافته‌های حاصل از تحلیل کیفی و کمی در قالب یک روایت تحلیلی تلفیقی سازمان‌دهی شدند.

• ارزیابی کیفیت اسناد سیاستی

برای ارزیابی عینی و سیستماتیک کیفیت اسناد سیاستی، یک چک‌لیست ارزیابی ساختاریافته مبتنی بر اصول تدوین دستورالعمل (با الهام از استانداردهایی مانند AGREE) طراحی شد. معیارهای اصلی و تعریف عملیاتی آن‌ها عبارت بود از:

- ۱- وضوح (Clarity): بیان هدف کلی سیاست به زبان ساده و بدون ابهام شاخص عینی: وجود بخش مقدماتی با عنوان و هدف مشخص.
- ۲- ویژگی (Specificity): پرداختن به جزئیات عملیاتی و مصادیق عینی (چگونه، کجا، چه چیزی).
- شاخص عینی: شمارش موارد مشخصی مانند تعریف کاربردهای مجاز با مثال، ذکر فرمت افشا.

- ۳- جامعیت (Comprehensiveness): پوشش حوزه‌های کلیدی مرتبط (نویسندگی، افشا، داوری، نظارت، تخلف).

شاخص عینی: پوشش حداقل ۴ مورد از ۵ حوزه‌ی تعریف شده.

هر سند سیاستی به صورت مستقل توسط دو پژوهشگر (ارزیاب) بر اساس سه معیار تعریف شده (وضوح، ویژگی و جامعیت) و شاخص‌های عینی آن‌ها و در مقیاس لیکرت ۳- درجه‌ای (پایین=۱، متوسط=۲، بالا=۳) ارزیابی شد.

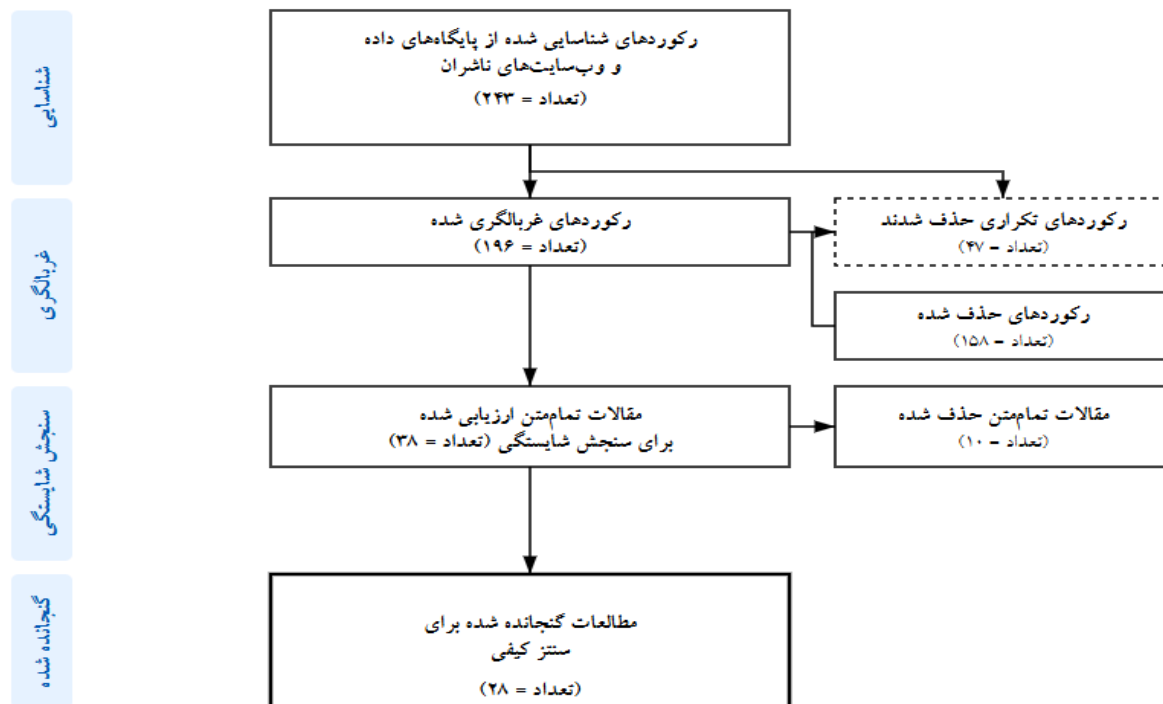
پس از ارزیابی مستقل، نتایج مقایسه شد. در موارد اختلاف، ارزیاب‌ها از طریق بحث به اجماع رسیدند. در صورت عدم اجماع، یک ارزیاب سوم به عنوان داور نهایی تصمیم می‌گرفت. امتیاز نهایی هر سند در هر معیار، میانگین امتیاز دو ارزیاب (پس از اجماع) بود. در نهایت، اسناد بر اساس این امتیازهای کمی در سه رده‌ی کیفیت بالا، متوسط و پایین (منعکس شده در جدول ۳) طبقه‌بندی شدند.

یافته‌ها

جستجوی نظام‌مند در مرحله اول ۲۴۳ منبع را از پایگاه‌های اطلاعاتی و وبسایت‌های ناشران شناسایی کرد. پس از حذف ۴۷ مورد تکراری، ۱۹۶ منبع از نظر عنوان و چکیده غربالگری شدند که از این تعداد، ۱۵۸ مورد به دلیل عدم مطابقت با معیارهای ورود کنار گذاشته شدند. متن کامل ۳۸ مقاله‌ی باقی مانده

مرور وارد شدند. این فرایند گزینش به‌طور خلاصه در شکل ۱ (نمودار جریان PRISA) ارائه شده است.

ارزیابی شد که از میان آن‌ها، ۱۰ مطالعه‌ی دیگر نیز واجد شرایط تشخیص داده نشدند. در نهایت، ۲۸ مطالعه برای سنتز کیفی (به روش شرح داده‌شده) در این



شکل ۱: نمودار جریان PRISA از فرایند انتخاب مطالعه

و همکاران (۲۰) رویکردهای نهادی مانند WAME را در این خصوص ارزیابی کرده است. از سوی دیگر، Thorp (۲۲) به‌طور خاص بر عدم صلاحیت هوش مصنوعی برای داشتن حق تألیف تأکید داشته است. همچنین، مطالعات Lund و همکاران (۲۳) و Liebrezn و همکاران (۲۴) چالش‌های اخلاقی این ابزارها را در زمینه نشر پزشکی برجسته کرده‌اند و Teixeira-Da-Silva (۲۵) نیز مسئله اعتبار نویسندگی را مجدداً به چالش کشیده است. در نهایت، پژوهشگرانی چون Van-Dis و همکاران (۲۶) و Salvagno و همکاران (۲۷) توصیه‌هایی برای شفافیت و استفاده مسئولانه از این فناوری در نگارش علمی ارائه داده‌اند (۲۸ و ۲۹).

تحلیل موضوعی اسناد سیاستی منجر به شناسایی چهار تم اصلی شد:
- اجماع اخلاقی در اصول بنیادین: تمامی ناشران بر ممنوعیت نویسندگی هوش مصنوعی اتفاق نظر داشتند.
- تنوع عملیاتی در الزامات اجرایی: الزامات افشا و دامنه‌ی کاربردهای مجاز در بین ناشران متفاوت بود.
- شکاف سیاستی در حوزه‌های کلیدی: اکثر ناشران فاقد دستورالعمل

مطالعات واردشده در دو دسته‌ی کلی قرار گرفتند که مبنای تحلیل کیفی (تحلیل موضوعی) را تشکیل دادند:

۱. اسناد سیاستی: شامل ۱۷ سند سیاستی مجزا که از ۱۰ ناشر بزرگ علمی استخراج شدند. برای وضوح و امکان مقایسه، در تحلیل ماتریسی (جدول ۲) موضع کلی هر ناشر بر اساس مجموعه‌ی اسناد آن ارائه شده است.
۲. مقالات تحلیلی: شامل ۱۱ مقاله‌ی علمی که به تحلیل ابعاد اخلاقی و سیاست‌گذاری در این حوزه پرداخته‌اند.

ناشران مورد بررسی عبارت بودند از: Springer Nature, Elsevier, Oxford University Press, SAGE, Taylor & Francis, Wiley, The Lancet و JAMA Network, BMJ, Cambridge University Press (۲۰-۷).

مقالات تحلیل‌شده نیز شامل پژوهش‌های مهمی بودند که ابعاد مختلف این پدیده را بررسی کرده‌اند. پژوهش‌هایی از Manu و Hasan (۲) و Stokel-Walker و Van-Noorden (۴) به بررسی وضعیت و خلأهای موجود در سیاست‌های ناشران پرداخته‌اند. علاوه بر این، مطالعه Zielinski

مشخص برای دآوری هم‌تا و مکانیسم‌های نظارتی بودند. جدول ۲، بر اساس سطح ناشر تنظیم شده است. از آنجایی که برخی ناشران کیفیت و وضوح اسناد سیاستی: اسناد از نظر وضوح، ویژگی و جامعیت - بیش از یک سند سیاستی دارند (در مجموع ۱۷ سند)، این جدول موضع نهایی در سطوح مختلفی قرار داشتند (جدول ۳).

تجمع‌شده‌ی هر ناشر را نشان می‌دهد.

جدول ۲: تحلیل عناصر سیاست هوش مصنوعی در بین ناشران

Elsevier	Springer Nature	Wiley	Taylor & Francis Group	SAGE	Oxford University Press	Cambridge University Press	BMJ	JAMA Network	The Lancet	عنصر سیاست / ناشر
✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	ممنوعیت حق تألیف هوش مصنوعی
✓	✓	✓	✓	✓	داوطلبانه	✓	✓	✓	✓	افشای اجباری
✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	کاربردهای مجاز (ویرایش زبان)
✓	✓	✓	✓	محدود	محدود	✓	✓	✓	✓	کاربردهای مجاز (ایده‌پردازی / تحلیل)
X	X	X	محدود	X	X	X	X	X	X	دستورالعمل‌های دآوری هم‌تا
X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	مکانیسم‌های تشخیص ذکر شده
X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	عواقب تخلف مشخص شده

محدودیت ذکر کرده‌اند. شکاف عملیاتی قابل توجهی در حوزه‌های کلیدی نظارتی مشاهده شد. تنها یک ناشر (Taylor و Francis) دستورالعمل مشخصی برای استفاده از هوش مصنوعی در فرایند دآوری هم‌تا ارائه داده است. همچنین، تعریف مکانیسم‌های تشخیص و عواقب نقض سیاست‌ها تنها در اقلیتی از ناشران (به ترتیب در ۲ و ۱ ناشر از ۱۰ ناشر) به چشم می‌خورد. این ماتریس به وضوح نشان می‌دهد که اگرچه اصول اخلاقی بنیادین مورد توافق هستند، چارچوب‌های اجرایی و نظارتی لازم هنوز به طور گسترده توسعه نیافته‌اند.

همان‌طور که در جدول ۲ مشاهده می‌شود، اجماعی جهانی در مورد ممنوعیت اعطای حق تألیف به هوش مصنوعی در بین تمامی ناشران مورد بررسی وجود دارد. در زمینه‌ی افشا، اکثریت قریب به اتفاق ناشران (۹ از ۱۰ ناشر) آن را الزامی می‌دانند؛ با این استثنای مهم که انتشارات دانشگاه آکسفورد صرفاً به افشای داوطلبانه توصیه کرده است. در خصوص کاربردهای مجاز، همه ناشران استفاده‌ی کمکی از هوش مصنوعی در ویرایش و بهبود زبان را مجاز شمرده‌اند، اما در مورد نقش آن در ایده‌پردازی و تحلیل سیاست‌ها هم‌گون نیستند و برخی (مانند انتشارات دانشگاه آکسفورد و SAGE) آن را با

جدول ۳: ارزیابی کیفیت اسناد سیاستی (تعداد: ۱۷)

دامنه کیفیت	کیفیت بالا	کیفیت متوسط	کیفیت پایین
وضوح	۱۱ (۶۴/۷٪)	۴ (۲۳/۵٪)	۲ (۱۱/۸٪)
ویژگی	۸ (۴۷/۱٪)	۶ (۳۵/۳٪)	۳ (۱۷/۶٪)
جامعیت	۷ (۴۱/۲٪)	۶ (۳۵/۳٪)	۴ (۲۳/۵٪)

نتایج ارزیابی کیفیت (جدول ۳) نشان داد که ۶۴/۷٪ از سیاست‌ها از نظر «وضوح» در رده‌ی کیفیت بالا قرار گرفتند. این

میزان برای شاخص «ویژگی» ۷۱٪ و برای شاخص «جامعیت» ۴۱٪ بود.

جدول ۴: سیاست‌های ناشر در مورد هوش مصنوعی مولد

ناشر	حق تألیف هوش مصنوعی مجاز است	افشای اطلاعات الزامی است	کاربردهای مجاز
Elsevier	خیر	بله	ویرایش دستوری و زبانی
Springer Nature	خیر	بله	بهبود وضوح، اصلاح متن
Wiley	خیر	بله	کمک به خلاصه‌سازی، ایده‌پردازی
Francis و Taylor	خیر	بله	کاوش ایده، بهبود زبان، طبقه‌بندی
Oxford University Press	خیر	داوطلبانه	راهنمایی‌های اختصاصی نشریه
SAGE	خیر	بله	اصلاح زبان، ویرایش جزئی محتوا
Cambridge University Press	خیر	بله	بهبود نگارش و وضوح
BMJ	خیر	بله	کمک به نگارش و تنظیم ساختار مقاله
JAMA Network	خیر	بله	کمک به ویرایش و خلاصه‌سازی
The Lancet	خیر	بله	بهبود بیان و وضوح پیام علمی

مقایسه‌ی سیاست‌های همه‌ی ۱۰ ناشر مورد بررسی (جدول ۴) نشان داد که همه‌ی آن‌ها در مخالفت با اعطای حق نویسندگی به هوش مصنوعی متفق‌القول هستند. در زمینه‌ی افشا، ۹ ناشر از ۱۰ ناشر آن را الزامی می‌دانند و تنها انتشارات دانشگاه آکسفورد آن را داوطلبانه عنوان کرده است. در بخش کاربردهای مجاز، همه‌ی ناشران بر نقش کمکی هوش مصنوعی در بهبود زبان و وضوح متن تأکید داشته‌اند، اگرچه در دامنه دقیق این کمک‌ها (مانند شامل شدن ایده‌پردازی یا خیر) تفاوت‌های ظریفی مشاهده می‌شود.

به‌طور خلاصه، یافته‌های این مرور نشان داد که در بین سیاست‌های ناشران علمی مورد بررسی در بازه‌ی ۲۰۲۳-۲۰۲۴، ممنوعیت حق تألیف هوش مصنوعی به‌صورت جهانی اعمال شده است. در مقابل، در مؤلفه‌های عملیاتی مانند الزام افشا، تعریف کاربردهای مجاز، ارائه راهنمایی برای داوری همتا، و تعیین مکانیسم‌های نظارتی، تنوع قابل ملاحظه‌ای وجود دارد.

بحث

بر اساس تحلیل موضوعی انجام‌شده در این مطالعه، این مرور نظام‌مند منظر متناقض‌نمایی را آشکار می‌سازد: از یک سو اجماعی اخلاقی و استوار حول اصول بنیادین وجود دارد و از سوی دیگر چندپارگی و ناهماهنگی قابل توجهی در مدیریت عملی هوش مصنوعی مولد به چشم می‌خورد.

براساس یافته‌های کمی و کیفی این مطالعه، ناشران هم‌راستا با استانداردهای اخلاقی معتبر مانند دستورالعمل‌های COPE و ICMJE، با اعطای حق نویسندگی به هوش مصنوعی مخالفند. این موضع، نه تنها پایبندی به اصول اخلاقی نشر علمی را نشان می‌دهد که در عصر دیجیتال، یک خط قرمز روشن و ضروری برای حفظ صحت و شفافیت در تولید دانش علمی ترسیم می‌کند. به بیان دیگر، این تصمیم ناشران، مبنایی برای جلوگیری از سوءاستفاده از فناوری‌های هوش مصنوعی در نشر علمی است و به حفظ مسئولیت‌پذیری و اعتبار مقالات علمی کمک می‌کند. با این حال، شکافی عمیق بین اصول اعلام‌شده و سازوکارهای اجرایی لازم به‌ویژه در حوزه‌های عملیاتی مشاهده شد. به عبارت دیگر، بسیاری از سیاست‌های موجود بیشتر بیانیه‌ای از اصول کلی هستند تا دستورالعمل‌های عملیاتی دقیق، و این ابهام عملیاتی فضایی برای تفسیرهای مختلف درباره مصادیق استفاده‌ی مجاز، فرمت افشا و فرایندهای نظارتی باقی می‌گذارد. همچنین، تفاوت در عبارت‌بندی و دامنه‌ی کاربردهای مجاز در بین ناشران نشان‌دهنده‌ی فقدان واژگان استاندارد و حداقل‌های مشترک در این حوزه است. در مجموع، این وضعیت ویژگی پویا و در حال تکامل سیاست‌های ناشران در مواجهه با فناوری شتابان هوش مصنوعی را نشان می‌دهد و بر ضرورت توسعه‌ی چارچوب‌های هماهنگ و عملیاتی برای ادغام مسئولانه‌ی این فناوری در پژوهش‌های علمی تأکید می‌کند.

اتفاق نظر کامل ناشران مورد بررسی بر سر ممنوعیت نویسندگی هوش مصنوعی، کاملاً با معیارهای ریشه‌دار نویسندگی علمی همخوانی دارد؛ معیارهایی که بر مشارکت فکری اصیل، مسئولیت‌پذیری و توانایی دفاع از اثر تأکید می‌کنند. ویژگی‌هایی که به‌طور ذاتی در سیستم‌های هوش مصنوعی موجود نیست (۳۱ و ۳۰). این یافته، همسو و مؤید موضع نهادهای اخلاقی مرجعی مانند کمیته اخلاق نشر (COPE) و کمیته بین‌المللی سردبیران مجلات پزشکی (ICMJE) است و بر تعهد مشترک و جهانی برای حفظ مسئولیت انسانی در کانون فرایند تولید علم صحنه می‌گذارد (۲۱ و ۹).

با این حال، فراتر از این اصل بنیادین، یافته‌های ما ناهماهنگی چشمگیری را به‌ویژه در مکانیسم‌های تضمین شفافیت آشکار می‌کند. تنوع در الزامات افشا-که طیفی از الزام به ذکر در بخش روش‌شناسی تا پیشنهاد ذکر داوطلبانه در بخش سپاس‌گزاری را در بر می‌گیرد- برای نویسندگانی که به چندین مجله‌ی مختلف مقاله ارسال می‌کنند، فضایی مبهم و گمراه‌کننده ایجاد می‌کند. این اختلاف عملیاتی، به‌طور مستقیم نگرانی‌های Van-Noorden و Stokel-Walker را در مورد وجود شکاف در سیاست‌ها و تبعات ناشی از عدم قطعیت برای جامعه علمی تأیید می‌نماید (۴).

افزون بر این، ضعف در رایه راهنمایی‌های مشخص درباره‌ی استفاده از هوش مصنوعی در فرایند داوری همتا- که تنها در ۳/۳۵٪ از سیاست‌ها به آن پرداخته شده- نمایانگر یک نقطه آسیب‌پذیری بحرانی و رو به گسترش است. همگام با پیشرفته‌تر و پیچیده‌تر شدن مدل‌های زبانی بزرگ، نفوذ بالقوه‌ی آن‌ها به فرایند محرمانه‌ی داوری، در صورت نبود چارچوب‌های اخلاقی شفاف، یکپارچگی و انصاف ارزیابی علمی را به مخاطره می‌اندازد. خطری که تحلیل‌های نوظهور درباره چالش‌های حفظ محرمانگی داوری در عصر هوش مصنوعی نیز آن را تأیید کرده‌اند (۳۳ و ۳۲).

این پراکندگی سیاستی مشاهده‌شده را می‌توان به تکامل سریع و واکنشی فناوری‌های هوش مصنوعی نسبت داد؛ روندی که ناشران را واداشته تا در انتظار شکل‌گیری «روش‌های نمونه‌ی» جدید، به صدور راهنمایی‌های موقت بسنده کنند. این رویکرد محتاطانه ولی انعطاف‌پذیر که Brainard (۳۰) نیز بر آن تأکید دارد، در عین حرکت در قلمرویی ناشناخته، اولویت را به حفظ تمامیت پژوهش می‌دهد و الگویی است که انطباق تاریخی ارتباطات علمی با دیگر فناوری‌های دگرگون‌ساز را بازتاب می‌دهد.

با این همه، وضعیت کنونی سیاست‌های متنوع و اغلب مبهم، وضعیتی ناپایدار است. همان‌طور که Kaebnick و همکاران استدلال کرده‌اند، اکنون زمان جایگزینی راهنمایی‌های پراکنده با یک چارچوب پیشگیرانه و مبتنی بر شواهد فرا رسیده است (۶). شیوع اندک سازوکارهای تشخیص مشخص (۲۹/۴٪) و تعریف پیامدهای روشن برای نقض سیاست (۲۳/۵٪)، شکاف اجرایی میان اصول اعلام‌شده و نظارت عملی را بیش از پیش آشکار می‌کند. این نگرانی در ادبیات نوظهور درباره تشخیص محتوای تولیدشده توسط هوش مصنوعی (۸) نیز بازتاب یافته است.

از این رو، گذار از اجماعی واکنشی به هماهنگی بی‌پیشگیرانه یک ضرورت اجتناب‌ناپذیر است. تدوین و پذیرش دستورالعمل‌های استاندارد بین‌المللی در زمینه‌های افشا، اخلاق داوری همتا و مصادیق استفاده‌ی مجاز، سردرگمی پژوهشگران، داوران و سردبیران را به‌طور چشمگیری کاهش خواهد داد. چنین هماهنگی‌بی- همان‌گونه که Watson و همکاران پیشنهاد کرده‌اند- برای بهره‌گیری از ظرفیت دگرگون‌ساز هوش مصنوعی (مانند ارتقای شفافیت و شمول زبانی) و در عین حال، کاهش نظام‌مند ریسک‌های مرتبط با شفافیت، سوگیری و پاسخ‌گویی، حیاتی است (۳).

توصیه‌های برآمده از این مرور- شامل افشای اجباری و جزئی‌نگر، نظارت دقیق انسانی، سیاست‌های شفاف برای داوری همتا و تعهد به پایش و آموزش مستمر- مسیری جهت‌دار برای ایجاد چهارچوب منسجم و مبتنی بر شواهدی فراهم می‌آورد که ادغام مسئولانه‌ی هوش مصنوعی مولد در کالبد پژوهش علمی را ممکن می‌سازد.

این مطالعه با چند محدودیت کلیدی همراه است:

- این مرور عمدتاً بر سیاست‌های ناشران بزرگ انگلیسی‌زبان متمرکز بود. اگرچه این ناشران نماینده بخش عمده‌ای از انتشارات بین‌المللی هستند، این رویکرد ممکن است منجر به سوگیری زبانی و نادیده گرفتن دیدگاه‌ها یا مدل‌های سیاستی متفاوت از محیط‌های غیرانگلیسی‌زبان (مانند فرانسه، آلمان، ماندارین یا ژاپنی) شود.

- یافته‌ها تصویری کلی تا پایان دسامبر ۲۰۲۴ ارائه می‌دهند؛ با توجه به تغییرات پرشتاب در این عرصه، ممکن است سیاست‌های جدیدتر و به‌روزتری از آن زمان تاکنون شکل گرفته باشند.

- اگرچه از ابزارهای ارزیابی استاندارد استفاده شده، اما سنجش معیارهای

کیفی مانند وضوح یک سیاست، همواره تا حدی متکی بر قضاوت ذهنی ارزیاب‌هاست.

- در نهایت، این مرور صرفاً سیاست‌های اعلام‌شده را تحلیل کرده و میزان اجرا یا پایبندی عملی به آن‌ها در دنیای واقعی را ارزیابی نکرده است.

نتیجه‌گیری

این مرور نظام‌مند نشان داد که اگرچه اتفاق نظر اخلاقی نیرومندی در مورد اصول بنیادین (به‌ویژه ممنوعیت حق تألیف هوش مصنوعی) در میان ناشران علمی وجود دارد، شکاف عمیقی در سطح عملیاتی و اجرایی حاکم است. ناهماهنگی چشمگیر در الزامات افشا، نادر بودن دستورالعمل‌های مشخص برای داوری همتا، و فقدان مکانیسم‌های نظارتی شفاف، چالش جدی برای یکپارچگی پژوهشی در عصر هوش مصنوعی ایجاد می‌کند.

گذر از واکنش پراکنده به مدیریت پیشگیرانه و هماهنگ یک ضرورت فوری است. تدوین و پذیرش چارچوب‌های استاندارد بین‌المللی در زمینه‌ی

افشا، اخلاق داوری و تعریف استفاده‌های مجاز، می‌تواند سردرگمی ذی‌نفعان را کاهش داده و ادغام مسئولانه این فناوری را ممکن سازد.

در نهایت، حفظ اعتماد به علم در گرو تعادلی است بین بهره‌گیری از قابلیت‌های تحول‌آفرین هوش مصنوعی و حراست فعال از ارزش‌های بنیادین پژوهش یعنی شفافیت، پاسخ‌گویی و اصالت. این تعادل تنها با همکاری ناشران، سردبیران، پژوهشگران و نهادهای سیاست‌گذار در راستای ایجاد راهنمایی‌های روشن و قابل اجرا محقق خواهد شد.

بر اساس محدودیت‌های ذکر شده، انجام پژوهش‌های زیر پیشنهاد می‌شود: اول، محققان در آینده می‌توانند با ایجاد پایگاه‌های داده‌ی چندزبانه یا انجام مطالعات تطبیقی بین‌فرهنگی، شکاف ناشی از تمرکز بر ناشران انگلیسی‌زبان را پر کنند.

دوم، پژوهش‌های آینده باید میزان اجرا و پایبندی عملی به سیاست‌های اعلام‌شده را در دنیای واقعی مورد ارزیابی قرار دهند تا شکاف بین اصول و اجرا بهتر درک شود.

References

1. Floridi L. On the future of content in the age of artificial intelligence: Some implications and directions. *Philosophy and Technology* 2024; 37(112): 1-11.
2. Manu TR & Hasan N. An evaluation of scholarly publisher policies on the use of AI and generative AI tools in research. In book: *Innovations in webometrics, informetrics, and scientometrics: AI-Driven*. New-Delhi: Bookwell; 2024: 260-9.
3. Watson S, Brezovec E & Romic J. The role of generative AI in academic and scientific authorship: An autopoietic perspective. *AI and Society* 2025; 40(1): 3225-35.
4. Stokel-Walker C & Van-Noorden R. What ChatGPT and generative AI Mean for Science. *Nature* 2024; 614(7945): 214-6.
5. Cheng A, Calhoun A & Reedy G. Artificial intelligence-assisted academic writing: Recommendations for ethical use. *Advances in Simulation* 2025; 10(1): 1-9.
6. Kaebnick GE, Magnus DC, Kao A, Hosseini M, Resnik D, Dubljević V, et al. Editors' statement on the responsible use of generative AI technologies in scholarly journal publishing. *The Hastings Center Report* 2023; 53(5): 3-6.
7. Taylor & Francis Group. AI Policy. Available at: <https://taylorandfrancis.com/our-policies/ai-policy/>. 2026.
8. Wang Y, Mansurov J, Ivanov P, Su J, Shelmanov A, Tsvigun A, et al. SemEval-2024 task 8: Multidomain, multimodel and multilingual machine-generated text detection. Available at: <https://aclanthology.org/2024.semeval-1.279.pdf>. 2024.
9. Committee on Publication Ethics (COPE). Authorship and AI tools: COPE position statement. Available at: <https://publicationethics.org/guidance/cope-position/authorship-and-ai-tools>. 2023.

10. Page MJ, Mc-Kenzie JE, Bossuyt PM, Boutron I, Hoffmann TC, Mulrow CD, et al. The PRISMA 2020 statement: An updated guideline for reporting systematic reviews. *BMJ* 2021; 372(71): 1-9.
11. Elsevier. The use of generative AI and AI-assisted technologies in writing for Elsevier. Available at: <https://www.elsevier.com/about/policies-and-standards/the-use-of-generative-ai-and-ai-assisted-technologies-in-writing-for-elsevier>. 2026.
12. Springer Nature. AI guidance for our researchers and communities. Available at: <https://group.springernature.com/gp/group/ai/ai-guidance-for-our-researchers-and-communities>. 2026.
13. Wiley. Best Practice Guidelines on Research Integrity and Publishing Ethics. Available at: <https://authorservices.wiley.com/ethics-guidelines/index.html>. 2026.
14. Sage Publications. Artificial intelligence policy. Available at: <https://us.sagepub.com/en-us/nam/chatgpt-and-generative-ai>. 2026.
15. Oxford Academic. Artificial intelligence (AI) and researchers. Available at: <https://academic.oup.com/pages/artificial-intelligence-ai-and-researchers>. 2026.
16. Cambridge University Press. Artificial intelligence (AI) – Research publishing ethics guidelines. Available at: <https://www.cambridge.org/core/services/authors/publishing-ethics#ai>. 2026.
17. BMJ. AI use. Available at: <https://authors.bmj.com/policies/ai-use/>. 2026.
18. JAMA Network. Instructions for Authors: Artificial Intelligence. JAMA Network. Available at: <https://jamanetwork.com/journals/jama/pages/instructions-for-authors>. 2024.
19. The Lancet Group. Editorial policies: Artificial intelligence (AI) and AI-assisted technologies. Available at: <https://www.thelancet.com/editorial-policies>. 2026.
20. Zielinski C, Winker M, Aggarwal R, Ferris L, Heinemann M, Lapena JF, et al. Chatbots, ChatGPT, and scholarly manuscripts-WAME recommendations on ChatGPT and chatbots in relation to scholarly publications. *The National Medical Journal of India* 2023; 36(1): 1-4.
21. Braun V & Clarke V. Using thematic analysis in psychology. *Qualitative Research in Psychology* 2006; 3(2): 77-101.
22. Thorp HH. ChatGPT is fun, but not an author. *Science* 2023; 379(6630): 313-4.
23. Lund BD, Wang T, Mannuru NR, Nie B, Shimray S & Wang Z. ChatGPT and a new academic reality: Artificial Intelligence-written research papers and the ethics of the large language models in scholarly publishing. *Journal of the Association for Information Science and Technology* 2023; 74(5): 570-81.
24. Liebrezn M, Schleifer R, Buadze A, Bhugra D & Smith A. Generating scholarly content with ChatGPT: Ethical challenges for medical publishing. *The Lancet Digital Health* 2023; 5(3): e105-6.
25. Teixeira-Da-Silva JA. Is ChatGPT a valid author? *Nurse Education Practice* 2023; 68(1): 103600.
26. Van-Dis EAM, Bollen J, Zuidema W, Van-Rooij R & CL Bockting CL. ChatGPT: Five priorities for research. *Nature* 2023; 614(7947): 224-6.
27. Salvagno M, Taccone FS & Gerli AG. Can artificial intelligence help for scientific writing? *Critical Care* 2023; 27(75): 1-5.
28. Tsigaris P & Da-Silva JAT. The role of ChatGPT in scholarly editing and publishing. *European Science Editing* 2023; 49(e101121): 1-4.
29. Nature Editorial. Tools such as ChatGPT threaten science's transparency. *Nature* 2023; 613(7945): 612.

30. Brainard J. Journals take up arms against AI-written text. *Science* 2023; 379(6634): 740-1.
31. Ganot IC. Scientific muse and misuse: Reevaluating authorship attribution and liability allocation in the generative AI age. *North Carolina Journal of Law & Technology* 2025; 27(1): 165-98.
32. Haug CJ & Drazen JM. Artificial intelligence and machine learning in clinical medicine. *New England Journal of Medicine* 2023; 388(13): 1201-8.
33. UNESCO. Recommendation on the ethics of artificial intelligence. Available at: <https://www.unesco.org/en/legal-affairs/recommendation-ethics-artificial-intelligence>. 2021.